

HUMANITAIR TRANSPORT VOOR PASEN 2009 van 29 maart 2009 t/m 3 april 2009 naar Slavonski Brod

Aan bijna alle hulpvragen vanuit het centrum “De Drie Engelen” in Kroatië kunnen wij voldoen. Heel veel goederen hebben we ontvangen van allen die onze hulpverlening aan voormalig oorlogsgebied in Kroatië ondersteunen. Op de valreep kwam er nog een verzoek voor een damesfiets.

Een wijkverpleegster die nu elke dag naar haar cliënten loopt is beter af met een fiets. Ook deze wens is in vervulling gegaan. Onze dank daarvoor.

De goederen hebben we het afgelopen jaar op kunnen slaan bij Oma Stekelbos in Oterleek. Zonder haar medewerking was er geen transport geweest. Zij is met ons meegereisd om met eigen ogen te kunnen zien waar de hulpgoederen naar toe zijn gegaan in de vrachtwagen, geschonken door firma Veldhuizen uit Groenekan. Beiden dank voor het vertrouwen in ons werk.

Op vrijdag 27 maart is de vrachtwagen door ons geladen. Dat is niet eenvoudig, want door het grote aanbod aan hulpgoederen moest er gekozen worden

wat er wel en niet mee zou gaan. Eigenlijk willen we allemaal, alles meenemen. Na het laden is de vrachtwagen bij Croklaan bv Loders gewogen. De vracht voldeed aan het gewicht op de uitvoerdocumenten. We kregen zelfs een weegbriefje waar door de douane in Slovenië om gevraagd werd. Dit eenvoudige soort kassabonnetje bespoedigde onze gang langs de vele douanekantoren.

Wij worden tijdens ons transport altijd beproefd. Ditmaal werd onze beste chauffeur

50 kilometer na vertrek helemaal niet goed. Hij was niet meer in staat om te sturen. En bij de grensovergang stond er voor twee dagen een lange rij vrachtauto's voor ons te wachten, terwijl wij geen minuut over hebben om in de rij te gaan staan wachten. Gelukkig mogen we als humanitair transport direct vooraan gaan staan.

Wij vertrouwen altijd op hulp van boven en ook deze reis hebben we alle ondersteuning gehad. We steken voor vertrek altijd een kaarsje op. En er wordt voor ons gebeden. Dank hiervoor. Onze chauffeur knapte na een dag gelukkig op. En onze pastor en zijn vrouw in Slavonski Brod waren erg blij ons weer te zien.

De BE-vrachtwagen zou de pastor overigens graag in willen richten als mobiele kerk, waarmee hij gelovigen ook in de dorpen kan bereiken. Helaas zal dit altijd een droom voor hem blijven.

Normaal gesproken gaan wij daags na aankomst naar de plaatselijke douane. Die verwijderd de loodjes van de vrachtwagen en controleert onze lading. Nu troffen we de beambte die in het verleden van ons een rolstoel heeft gekregen voor zijn vader. Deze man zei: "Ik heb jullie organisatie nog nooit op een fout kunnen betrappen. Daarom mag de pastor zelf voor zijn centrum de loodjes verwijderen en hoeven jullie niet naar de plaatselijke douane te komen." Dit gebaar verraste ons enorm en bespaarde ons een heleboel stress en tijd.

Het uitladen verliep vlot. Veel leden van de kerk hielpen bij het uitladen. De goederen hebben we zo in de kerkzaal gezet zodat we daar vanuit direct konden uitdelen. Wij zijn erg gelukkig met een sponsor die ons een donatie geeft voor voedselpakketten voor de allerarmsten in ons hulpgebied.

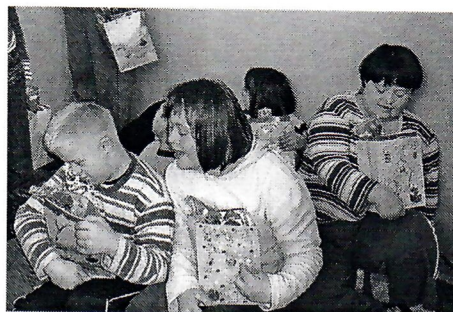
Deze donatie maken we over per bank aan de pastor onder vermelding van gift voor paaspakketten. Op deze manier hoeft de pastor geen btw te betalen in de supermarkt waar we het voedsel voor de pakketten kopen. Dit scheelt ons 22% en dat is veel geld. Nu wilde de bank hier niet in meegaan. Zij wilde een brief met het briefhoofd van Stichting Humaned erop. In de brief moest staan dat wij dit bedrag als gift

overgemaakt hebben met als doel hier voedselpakketten van te kopen. En er moest een stempel op van onze stichting.

Wij zijn zonder briefpapier en stempel op reis gegaan. Wat te doen?

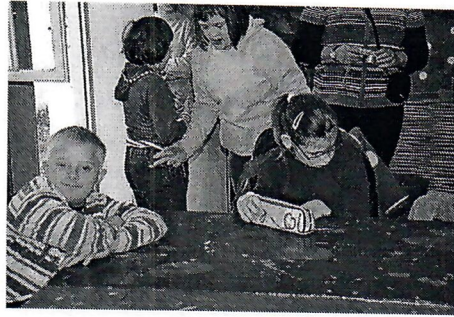
Arie Baak was gelukkig thuis in Krommenie, zijn vrouw Harma is onze secretaris. Zij heeft Arie alle instructies gegeven. Hij heeft ze uitgevoerd en de brief per fax naar ons gestuurd. Met dit donatiebewijs heeft de bank zijn medewerking verleend en hebben wij de 22% btw korting gekregen. Pffft, het gaat nooit van een leien dak!

Als de wiedeweerga zijn we naar de supermarkt gegaan om voor vele gezinnen een voedselpakket samen te stellen. In ons centrum de pakketten ingepakt in gele plastic tasjes. We delen eten uit aan vele gezinnen en nemen ook altijd een groep waar we een kleine attentie aan schenken. Zo hebben we de wezen en bejaarden het afgelopen jaar verrast. Nu waren de verstandelijk gehandicapten aan de beurt.

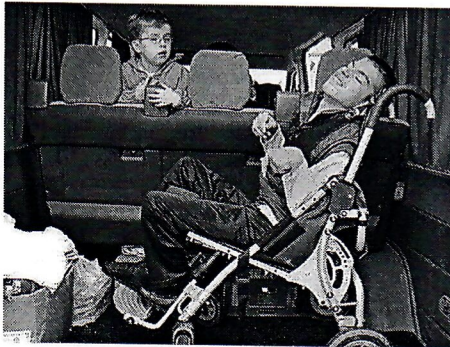
Een klein paaspakketje voor ieder kind: wat een blijdschap! Bij de ontmoeting zagen we al blijdschap bij velen. Een groep van zeven

kinderen troffen we in een soort schuurtje. Dit was hun handenarbeidlokaal. Het was er donker, maar het voelde toch sfeervol aan.

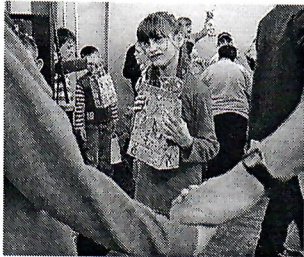
De leerkrachten deden een beroep op onze hulp. Zij willen erg graag educatie van ons. Zij hebben geen leermiddelen, geen lesmethodes. We hebben

gesproken over de mogelijkheden die wij in Nederland benutten om de verstandelijk gehandicapte medemens een zinvol bestaan te bieden. Nu is het aan ons om wat leerkrachten te vinden die in het vervolgonderwijs voor verstandelijk gehandicapten werken en die hun deskundigheid uit willen dragen aan collega's in Slavonski Brod.

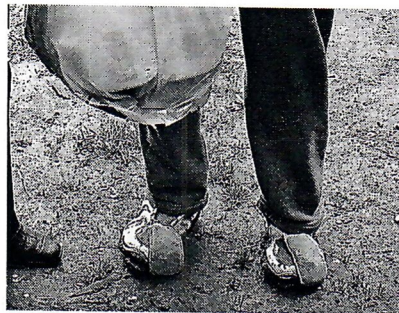

Wij troffen een taxibus die verstandelijk gehandicapte kinderen en hun begeleiders van huis naar school bracht. Dwars achterin de bus zat een bijna volwassen meervoudig gehandicapte jongen, in een veel te kleine buggy. Hij zat in de bagageruimte van de bus zonder op maar een enkele manier te zijn vastgezet. In onze opslagruimte hadden we een rolstoel achtergelaten waar deze jongen goed in zou passen.

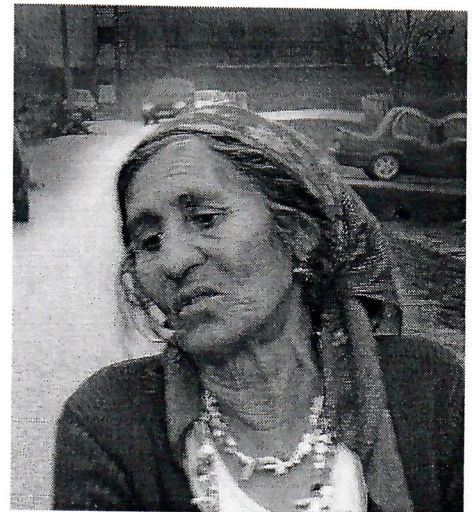
Wat jammer dat we nu toch gekozen hebben voor 20 eetkamerstoelen i.p.v. de aangepaste rolstoel voor deze knaap. Een volgende reis moet de rolstoel mee.

Bij een aantal gezinnen een paaspakket gebracht.

De rest van de pakketten deelt de pastor uit.

Onze tijd in Slavonski Brod is erg kort: maar twee dagen. Omdat de vrachtauto zaterdag 4 april weer schoon ingeleverd moet worden, hebben we niet meer tijd. We brengen nog snel wat zakken en andere zaken naar de Roma, zij leven aan de buitenkant van Slavonski brod in slechte woonomstandigheden. Een foto van een roma dame die liet merken dat er wel wat meer gegeven mocht worden.

Maar...Donderdagmorgen om acht uur na het ontbijt vertrokken we weer huiswaarts. Vrijdag 3 april waren we om 21.00 uur uitgeput maar voldaan terug van een super doelmatig transport, dat ditmaal niet meer dan zes dagen heeft geduurd.

Dank aan allen die meegewerkt heeft om dit transport te laten slagen.

Namens de reizigers:

Oma Stekelbos

Walter van Abswoude

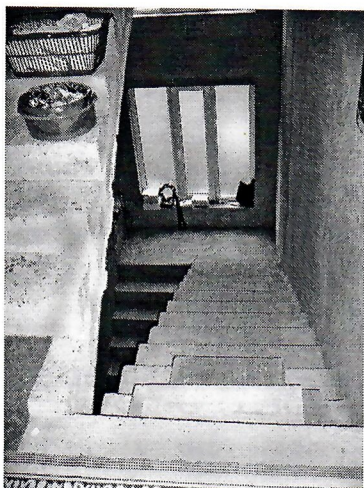
Gerard Holtman

Hans Uitdenbogerd

Harma Baak

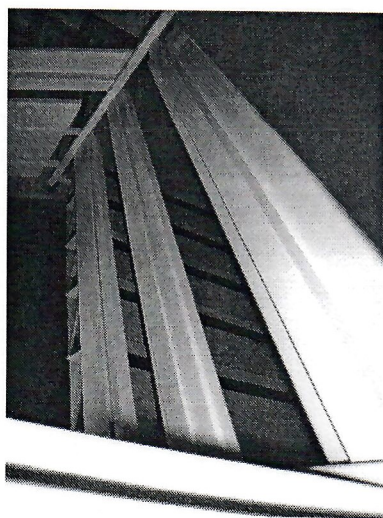
Marina Molenaars

Augustus 2010 bestaat het centrum "De Drie Engelen" 20 jaar. Wij sparen een donatie bij elkaar om de trap in het centrum af te kunnen bouwen.

Hier de gevaarlijke trap. Van de kelder tot aan de zolder geen enkele vorm van bescherming of leuning.

Het wordt gezien als een luxe en als sluitstuk. Andere zaken gaan voor.

Hier een voorbeeld van een keurige en veilige trap. Het was bij onze slaapplek in Oostenrijk "Hotel Labmeijer". We waren er zo van onder de indruk, dat we er maar een foto van maakten.

Kunnen we zoiets bewerkstelligen in 2010 ?